

Vi vill spegla vad som händer runt Stallbacken

Förslag finns att flytta Arne Jones skulptur Vevax från Rudbecksskolan till Edsvik. Fotomontage: Jan Err.

Vevax i annan miljö

Det här numret tar upp ett förslag och startar kanske en debatt om konsten i Sollentuna. Just nu handlar det om en eventuell flyttning av Arne Jones Vevax från den numera för skulpturen totalt undanskymda platsen utanför Rudbecksskolan till en väl synlig placering på ängen nedanför Edsvik Konsthall. Det finns naturligtvis förkämpar för båda uppfattningarna – en flytt eller kvarsittning.

Läs artikeln inne i tidningen och skapa dig en egen uppfattning.

Vi har haft en mängd spännande föreläsare i höst, vinter och vår med tonvikt på musik, konst och litteratur. I samband med årsmötet kommer författaren och

kommunantikvarien Olof Svanberg att berätta om Sedligt och osedligt på Edsbacka Vårdshus.

Vi kommer också i samband med Valborg att dela ut Stallbackens Vänners första konststipendium till en ung spännande konstnär.

En sollentunabo har en samling teckningar av en vårt lands främsta tecknare genom tiderna. Teckningarna kommer att visas på Edsvik i slutet av maj.

Och vem minns inte Vespan och Lambrettan på 50-talet. Det är mycket vår över dem. Lambretta – en livsstil visas på MC- Collection.

Våren kom i vintras och nu får vi se när sommaren kommer. Vi hörs i augusti igen.

Insidorna:

Stallbackens
Vänners
konststipendiater
sid 2

Lambretta Club
Stockholm
– en livsstil
sid 3

Anders Pettersson
ny VD på ABF
– en av våra med-
arbetare
sid 4

Inbjudan
till årsmöte
och Valborg
sid 5

Arne Jones,
Olle Granath
och Vevax
sid 6

Knut V. Pettersson
på Edsvik Konsthall
sid 8

Ny novell
av Genberg
sid 10

Edsviks vår- och
sommar-
utställningar
sid 11

Stallbackens Vänner förslag till konststipendiater

**Stefania Sir,
33 år**

Motivering: En otroligt mångsidig och positiv ung skaparkraft, uppskattad peda-

gog. Arbetar som lärare på Edsvik. Gedigen CV, med utställningar i Holland, Rumänien, Spanien och Sverige. För närvarande är Stefania Sir elev på KTH - Arkitekturlinjen. Har haft diverse uppdrag som jury-medlem i Liljevalchs vårsalong 2006, Sörmland salong 2012, Hallands Museum 2004, mm.

**Lotta Sjöberg,
36 år**

Motivering: Duktig målare och tecknare. Har ställt ut på flera gallerier i Stock-

holm. Representerad på ett flertal konstföreningar. Elev på Edsvik under två år. Lotta har skrivit två uppmärksammade böcker.

Grafisk designer på Svenska Dagbladet. Utbildning: 1997–2000 Konstfack, Grafisk design och illustration, 1996–1997 Nyckelviksskolan Bildinformation 1995–1996 Målarskolan Optimål ABF 1993–1995 Litteraturvetenskap och svenska på Stockholms Universitet.

**Ronny
Andersson, 31 år**

Lovande ung experimentell konstnär. Ronny arbetar med diverse tekniker.

Vann andra priset i en internationell Adidas design tävling. Medlem av gruppen Art Concept Store.

Utbildning:

Estetisk inriktning (gymnasienivå). Tre år Väsby konstskola.

forum EDSVIK

utges av Stallbackens Vänner tre - fyra gånger om året.

Ansvarig utgivare:

Jan R. Nilsson

Stallbackens Vänner

Box 814

192 28 Sollentuna

Produktion:

KEG Publicity, Bromma

i samarbete med

Leonard Hägg

Fotografer:

Anders Pettersson

Jan R Nilsson

www.stallbackensvanner.se

Tryck; Stocken, 2014

**Så här blir du medlem i
Stallbackens Vänner:**

Sätt in 150 kronor

på plusgiro

460 40 96-0

**Ange alltid namn, adress
och mejladress.**

**För ytterligare
medlemmar**

**i hushållet betalar man
50 kronor per person.**

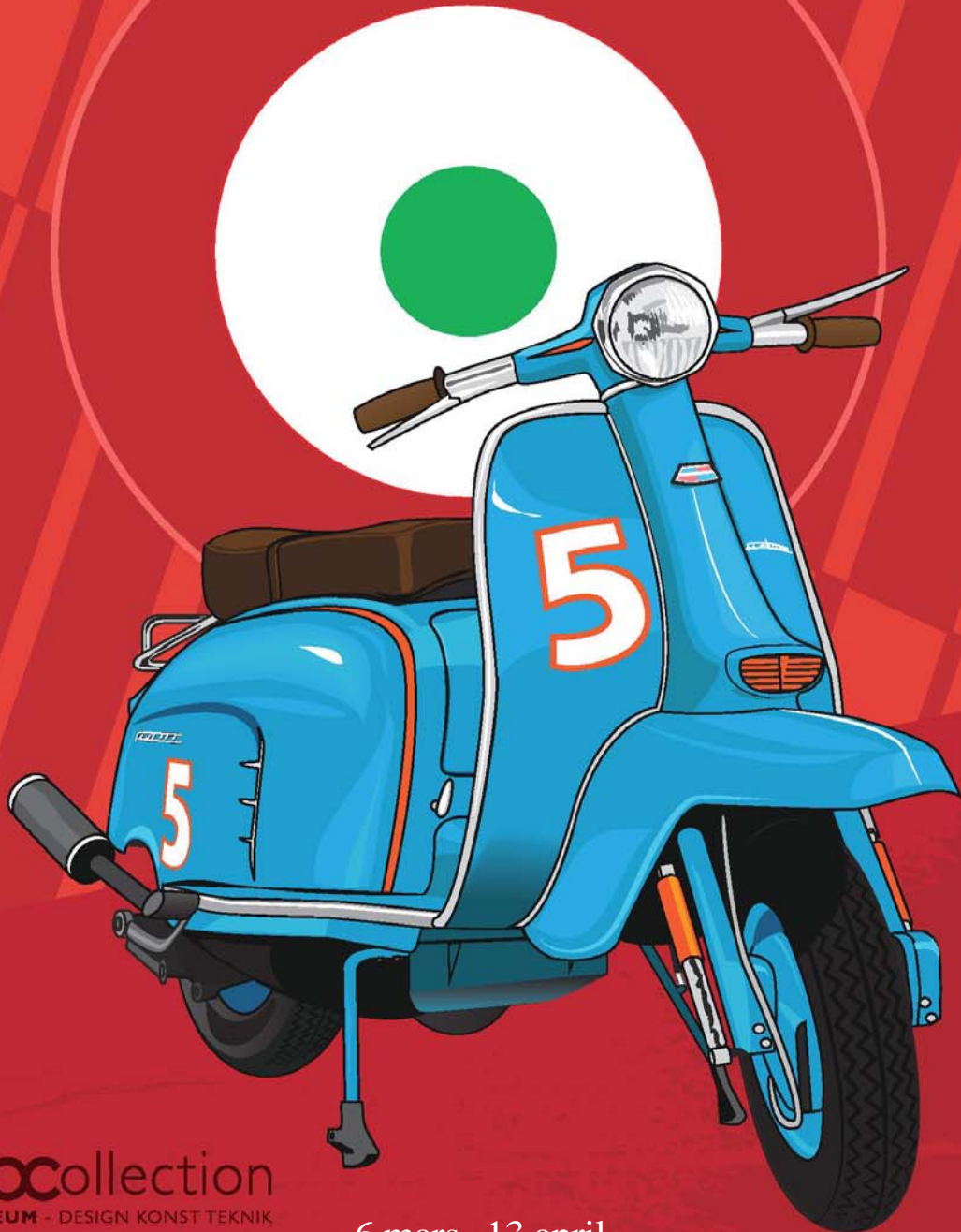
Hyr gärna Duvslaget för Din fest och njut av Edsviks bästa utsikt!

6/3 - 13/4

Lambretta club

STOCKHOLM

- EN LIVSSTIL

mccollection
MUSEUM - DESIGN KONST TEKNIK

6 mars- 13 april

EDSVIK, LANDENORAVÄGEN 43, 192 51 SOLVENTUNA

LAMBRETTA CLUB STOCKHOLM - EN LIVSSTIL

Klubbens medlemmar har alla en förkärlek till italiensk design. I vårt tycke är Lambrettan det optimala fordonet. Med stil och elegans skapades de tidlösa klassiska linjerna. Utställningen visar ett axplock av scootrar från 50- och 60-talen. Några är renoverade, andra har patina, men alla våra lambrettor har det gemensamt att de vårdas med den kompromisslösa noggrannhet som bara en sann entusiast kan uppbringa.

ABF:s nye VD Anders Pettersson:

Jag vill skapa ett jämlikt och solidariskt samhälle

Ror du ABF-skutan iland med dina åtgärder till halvårsskiftet i år?

Det har stått en hel del om ABF Sollentuna framför allt i lokalpressen på senare tid. Det mesta har varit korrekt. Men jag skulle vilja ta tillfället i akt och tala om vad som just nu pågår, säger Anders Pettersson.

För två månader sedan blev jag utsedd till tf ombudsman och VD för ABF Nordöstra Storstockholm. I korthet vill jag berätta om mina åtgärder för att skapa ett positivt resultat för ABFs olika enheter. Vi kommer att driva tre folkhögskolor, Brunnsvik, Väddö och Södertörn utöver den traditionella studieverksamheten. Samtliga enheter kommer att få ett överskott redan under 2014.

Vad har du då gjort?

En advokatbyrå med både ekonomisk och skatteteknisk kompetens har fått i uppdrag att undersöka alla påstådda oegentligheter. Vi kommer att sälja vår fastighet. Vi skall inte hålla på med fastighetsförvaltning. Vi ska syssla med folkbildning. Våra skulder uppgår inte till 76 miljoner kronor som det sägs. Skulderna är på ca 35 mkr, vilket är nog

mycket. En tredjedel är skulder till ABF centralt. När vi sålt våra fastigheter kommer alla skulder att vara eliminerade. Brunnsviks folkhögskolas bokbestånd som hade förts över till lokaler i Roslagen är nu placerade i Ludvika kommuns bibliotek. Vissa av de mest värdefulla böckerna har placerats i arbetarrörelsens arkiv i Grängesberg. Därigenom kommer forskarna ha tillgång till all dokumentation kring Brunnsvik.

Två av våra bolag är satta i konkurs, utvecklingsbolaget och Verab. Ett tredje bolag, Säbyholm är under rekonstruktion än så länge. Skälet är att vi vill låta avgångsklassen gå färdigt för att få sin examen. De som går i lägre klasser har vi fört över till andra skolor. Genom dessa åtgärder börjar personalen i de olika enheterna få tillbaka tilltron till att ABF går i rätt riktning.

Till något helt annat, hur ser du på din livsuppgift?

Att vara en god människa. Men det förpliktar. Min stora familjs och mina vänners välmående är givetvis det viktigaste i mitt liv. Men för att det ska hända så måste ju jag

själv ha en meningsfull tillvaro men också att det omgivande samhället förändras och utvecklas så att jag, min familj och mina vänner kan skapa goda liv. Ytterst handlar det för mig om ett jämlikt och solidariskt samhälle.

Vilket av dina jobb har du ägnat mest tid?

Utan tvekan det nuvarande.

Varför tog du det här jobbet?

Därför att den förra, nu avsatte chefen, hade en vision om folkbildningen för 2010-talet som jag fann attraktiv. Att utveckla folkbildningen genom att anknyta till de tidiga folkrörelsetraditionerna och "översätta" dem för att möta 2010-talets samhälle och behov. Uppgiften är att arbeta tillsammans med de grupper som inte platsar i dagens utbildningssystem eller inte vill vara där. Genom att utveckla samarbete mellan studieförbund, folkhögskolor och privata entreprenörer skapas resurser för att klara uppgifterna. Det här är fortfarande min vision, även om vi hamnade i en återvändsgränd några år. För att folkbildningen ska överleva som fenomen måste den finna nya sätt att agera och finansieras på.

FAKTA om Anders Pettersson

Född 1953 i Stockholm. Tf Ombudsman/VD för ABF Nordöstra Storstockholm. Fil. kand. utbildad psykolog, mångårig journalist och aktuell som både skönlitterär- och fackboksförfattare. Tidigare central ombudsman på Kommunal för organisationsfrågor, föreståndare för hjärnskaderehabilitering och verksamhetschef ABF. Fotograf och medarbetare i forumEdsvik.

Stallbackens Vänner

Vi bjuder in alla medlemmar till

Årsmöte 10 april kl 20.30

Dessförinnan talar kommunantikvariern och författaren

Olof Svanberg kl 19.00 om

Sedligt och osedligt på Edsbacka Vårdshus

Efteråt bjuder vi på öl eller vin med lite tilltugg

Välkomna!

Välkomna till traditionell
VALBORG PÅ STALLBACKEN
med STALLBACKENS VÄNNER

17.45 Servering av kaffe och korv i DUVSLAGET

Ponnyridning för de små

18.45 Samling

Sollentunakören sjunger

Lennart Högman vårtalar

Sollentunakören sjunger

Utdelning av konststipendier

Sollentuna Folkdansgille dansar Elddans

19.45 Elden tänds

Arne Jones:

För fan, konsten föds inte av brist. Den föds av överflöd. Den föds när hjärna, hjärta och alla sinnen flödar över och bär sig åt.

Det händer en hel del i Stallbackens Vänner. Fler och mycket intressanta föredrag om konst, musik och litteratur - ett gott komplement till Edsvik Konsthall: Harriet Martinson, Camilla Lundberg, Ivar Lundgren och **Olle Granath**; goda, kvicka och begåvade föreläsare som kan sina ämnen utan och innan.

Vid valborgsmäsoelden i vår kommer Stallbackens Vänner's första konstnärstipendium att delas ut och vidare har man stött Skönlitterära författarsällskapet och kommunens uppmärksammade stipendieutdelning.

Olle Granath har varit allt inom konsten: flerfaldig museichef, sekreterare i Konstakademien, konstkritiker och författare till böcker om konst. Denne, vår tids store konst-kännare, berättade om Arne Jones, sin generations störste skulptör, enligt honom.

Med andra ord är Arne Jones Sollentunas störste konstnär utan jämförelse.

Jones flyttade till huset i Viby 1955 som då ägdes av Tor Ragnar Gerholms föräldrar. Det var, som dottern Ditte minns, det första huset som byggdes vid den sidan om sjön Ravalen. Dottern och fru Margit bodde där först från -55 medan ateljén byggdes. Arne Jones själv flyttade dit ett halvår senare och bodde där till sin död 1976.

Senare har den välkände konstnären Jörgen Martinson tagit över hus och ateljé.

Olle Granath i berättartagen om Arne Jones.

Olle Granath höll en pedagogisk, stillsam, men intressant föreläsning om Arne Jones, mannen i basker. Han berättade om Jones bakgrund i Norrland, hans studier på folkhögskolan där han träffade Lars Ahlin. En vänskap som kom att synas även i Jones produktion. Som exempel skapade han en staty som kallades *Rum utan filial* efter Ahlins berömda bok *Huset har ingen filial*.

Hans mest kända verk är *Katedral* och *Spiral åtbörd*. Och visst var han kontroversiell. Hans staty i Lund som symboliserade stadens store son Carl Fredrik Hill, *Fossil komposition*, också känd som *Hillfontänen* (1955) blev mycket omtvistad. Till sist måste kirurgiprofessorn, rektorn för Lunds Universitet och konst-samlaren Philip Sandblom och akademiledamoten och konst-professorn Ragnar Josephson gripa in för att få statyn placerad.

Olle berättade även om vissa verk av Jones som bara är bortförda av kommunerna eller har försvunnit bakom nya byggnader. Han berättade att det fanns en grupp som arbetade för att de offentliga verken borde skyddas på så sätt att när de försvinner, flyttas eller döljs bakom byggen borde vissa konstskunniga se till att verken blir sedda av allmänheten – de som betalat för konstverken.

Hillfontänen i Lund

Då tog publiken upp Sollentunas eget Jonesverk Vevax utanför Rudbecksskolan, som numera är helt skymd från vägen av en ny förskola. Så här skrevs om skulpturen för fem år sedan: "Mitt framför skolan, intill dess entré, finner man idag en torrlagd damm. Där står skulpturen "Vevax" i förfall, trängd av en felplacerad belysningsstolpe. Dammens bot-

ten verkar skadad, dess betongsidor har delvis vittrat. Skulpturens aluminiumytor har först fått en del klotter, sedan har klottersanering förstört större partier av den känsliga ytan. Vidare har väder och vind gjort att metallen förlorat en del av sin forna lyster.”

Och vissa röster hävdar med all rätt att skulpturen hör ihop med skolan, trots att det är ett lämpligt ställe för klottrande elever. Men frågan är om inte ett offentligt verk ska kunna ses av allmänheten. Det ligger ju i ordens natur – offentligt verk. Själv skrev Jones om sitt eget verk: ”Namnet *VEVAX* är egentligen ett arbetsnamn och alluderar givetvis på vevaxel men skulpturen föreställer inte en vevaxel. Den är befriad från t ex vevaxelns funktionella utformning och vill bara framställa en rörelse liknande vevaxeln men i statiskt tillstånd. Rörelsen är alltså illusorisk.

Men det är viktigt att rörelsen hämtas upp så att säga från dammens botten. Dammen är utformad så som skulpturen skulle se ut om man pressat ner den platt till marken. Följaktligen skall skulpturen ge illusionen att den är i färd med att stegra sig, lyfta sig upp från marknivån. Samtidigt speglar den i sin egen form, dammen, sin egen rörelse ifrån den.”

Olle G fick materialet och kommenterade det så här: ”Hej och tack för senast, det var roligt att tala inför en så engagerad och intresserad publik. Tack också för bilagorna om Arne Jones. Det är alltid roligt att läsa honom. Om invändningarna från både stadsarkitekten och rektorn kan man

väl säga att om det tas fram en plan för ett återställande av skulpturen med omgivning på den ursprungliga platsen så måste det vara prioritet ett. När jag hörde Era berättelser fick jag intrycket att det var så ombyggt och förändrat kring ”Vevax” att det inte går att göra något åt det hela. (Nej, då måste förskolan rivras annars är skulpturen osedd av allmänheten vår anm.) Vad ytan på metallen beträffar är det nog en industriellt åstadkommen finish och den måste gå att återställa med hjälp av en skulpturkonservator.

Med vänlig hälsning Olle”

Numera skymtas Arne Jones Vevax bakom en lekplats.

Jones enda barn dottern Ditte Jones skriver när hon tillfrågas vad hon tycker om förslaget att flytta verket till ängen som slutar mot Rudbecksgymnasiet:

”Jag är glad att jag får vara med och tycka och att skulpturen lever. Jag tror det blir bra bara ni inte ändrar på vinkeln mot sockeln. Balansen i varje skulptur är viktig (var viktig för Arne). Lycka till med flytten och hör av er om det är något jag kan hjälpa till med.”

Det blev en livlig diskussion

med en total uppslutning av närvarande konstnärer att flytten av Vevax till Edsvik Konsthall och ängen nedanför sandplanen skulle förhöja det nya Edsvik och synliggöra skulpturen och att statyn skulle få den rymd den behöver och att den åter skulle stå på en vattenspegel.

Så här skrev för några år sedan Ola Larsmo apropå Arne Jones och skulpturers kommunala skräprum: ”På ett förortstorg i Uppsala fanns en gång en fontän med en skulptur av Arne Jones. Under några år gick jag förbi den och såg den i ögonvrån. Skulpturen, ”Rosa Fontana”, var en cylinder av

tunna metallblad som sprättats upp så att den plötsligt slog ut i vad som såg ut som en öppnad bok. Ur boksidorna sköt en vattenstråle ut.

I samma stadsdel låg ett bibliotek som då, under förra vändan av moderat kulturpolitik i nittioalets början, var nedläggningshotat. Jag var med och arrangerade ett opinionsmöte med flera författare, där vi ville peka på att detta var ett levande lokalbibliotek. Det finns kvar, i dag utbyggt och

sammanslaget med ett skolbibliotek.

Jones skulptur står dock inte kvar. En dag var den ersatt med vad som såg ut som ett duschmunstycke. Fontänskulpturen uttryckte, mycket medvetet, en central tanke för all offentlig kultur: den öppnade boken, strömmen av levande vatten. Jag saknar den. Men utvecklingen är helt i linje med de senaste årens kulturpolitik: saker och ting försvinner. Från öppen bok och porlande vatten till duschtratt.”

Någonstans där bakom finns Vevax.

När Olle Granath fått bilder på hur Vevax omgivningar ser ut, ingen insyn från Landsnoravägen och att den från sidan till stora delar döljs av lekparkelement, svarade han: ”När jag ser Dina bilder så blir det uppenbart att det inte längre rör sig om den bästa placeringen för skulpturen och jag antar att klockan aldrig heller kommer att vridas tillbaka.

En ny placering är nog det enda rätta.

Lycka till.

Med vänlig hälsning

Olle”

JAN R NILSSON

Arne Julius Jones: Skulptör, professor, född 1914 i Borgsjö, död 1976 i Sollentuna.

Utbildning: 1921 Ålsta folkhögskola i Medelpad, där han mötte den blivande vännen Lars Ahlin. 1936 Tekniska skolans aftonkurs i reklamteckning. Fick därefter ett lärlingskontrakt hos ett sten- och bildhuggeri. Här kom han i kontakt med Bror Hjorth, som blev hans läromästare. Lars Ahlin hjälpte Arne Jones att finansiera studierna på Kungliga Konsthögskolan i Stockholm där han

Sollentunabon och konstmenaten Olle Örström är den som erbjudit Edsvik Konsthall Knut V. Petterssons verk.

Ingenjören Olle Örström, bosatt i Sollentuna sedan närmare 60 år, är brorson till konstnärens andra hustru och han har efter fastrarnas död fått förvalta Knut V. Petterssons stora och efterlämnade samling av konst. Han är både stolt och glad över att Edsvik Konsthall uppmärksammar den på sin tid oerhört hyllade konstnären, som framför allt lyftes till skyarna av Stockholmstidningarnas konstkritiker.

Knut Valdemar Pettersson 1906–1969. Född och död i Stockholm; Tecknare, grafiker, illustratör, reklamtecknare, målare och skulptör. En av landets främsta tecknare och grafiker.

Utbildning: 1923 Tekniska skolan i Stockholm, 1927–28 Figge Fredrikssons målarskola. 1929 Otte Skölds målarskola. 1937 extraelev vid Konsthögskolans etsningslinje. Studieresor till Frankrike, Spanien, Schweiz och Holland.

Repr.: Moderna museet, Waldemarsudde, Göteborgs, Östergötlands, Linköpings stads, Norrköpings, Eskilstunas, Sydöstra Skånes, (Tomelilla Konsthall) och Österlens museer (Simrishamn) samt Hans Maj:t Konungens samlingar.

Knut V. Pettersson

Den fina linjens mästare

31 maj – 14 juni

Edsvik Konsthall

Konsthall Väst, Galleri Uno

Vernissage lördagen den 31 maj kl 13.00

Invigningen sker av författaren Lennart Högman som även gjort en skrift om konstnären. Därefter delas årets Knut V Pettersson-stipendium ut av Svenska Tecknares ordförande Lennart Eng.

En ömsint tecknare och grafiker som med inträngande allvar och fin psykologisk blick skildrat gestalter och natur

Knut V. Pettersson var en konstnär som under nästan tre decennier till allra största delen fick alldeles lysande recensioner och han prisades av media både i Stockholm och i landsorten.

Kolorerade veckotidningar ägnade den unge konstnären flersidiga reportage. Han bemöttes med aktning av kritikerna redan ett par år efter debuten.

Han ställde ut över hela Sverige. I grupputställningarna var det oftast han som stack ut och vars alster var de som blev behållningen för betraktaren.

Hans utställningar var välbesökta och han sålde. Nästan allt. Kung Gustaf VI Adolf köpte gång efter gång, liksom prins Eugen. Alla större museer i landet och mindre med för den delen har verk av Knut. Och allmänheten köpte.

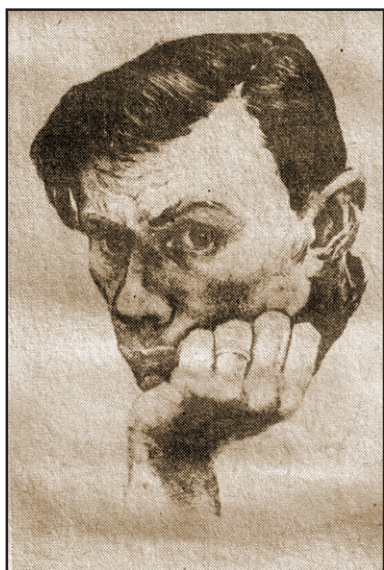
Senare får han en fond uppkallad efter sig, som inrättades 1972 av hans änka Kerstin, f Örström och vars

stipendium årligen delats ut i mer än 40 år av Svenska Tecknare.

De sista tio åren av sitt liv hyste han en nästan notorisk ovilja mot att sälja det han skapade och hos hans änkas brorson finns idag en imponerande samling av teckningar, grafik, akvareller, målningar, statyer, träsniderier, korrespondens och pressklipp.

Det är genom att detta magnifika arkiv finns, som denna utställning kunnat genomföras.

Han utvecklades först som

Knut V. Pettersson

realist, för att en kort period vara abstrakt, åter till realismen, över till ett surrealistiskt uttryck, exotism och naturmysticism.

Dessutom ägnade han sig senare i livet åt fler och fler nya uttrycksmedel till form och innehåll.

Ulf Linde, som besökte en minnesutställning över Knut Valdemar på ett bokcafé på 90-talet, hördes sucka, att han hade kunnat gå mycket långt om han haft vassare armbågar.

Bergfast alibi Av Kjell E. Genberg

Kommissarie Greger Persson låg i badkaret och lyssnade på telefonsignalerna. Då det var hans första semesterdag tyckte han det kunde få ringa bäst det ville och han visslade falskt på *Man ska leva för varandra* för att överrösta telefonen. Till sist tystnade den och Greger smålog för sig själv. De måste lära sig att respektera min ledighet, tänkte han när han klev upp och började frotera sig. Han hade hunnit raka högra kinden när det började ringa igen. Nu var det inte telefonen utan dörrklockan. Motvilligt och muttrande gick han och öppnade.

Utänför stod en flåsande Olof Ivrgren, den nye på mordroteln.

– Vi behöver hjälp, sade Ivrgren. Varför svarar du inte i telefon?

– För att jag har semester och för att jag låg i badkaret. Just nu har jag inte tid att lösa några mord, för jag håller på att raka mig!

– Raka dig färdigt då, sade Ivrgren och klev in utan att torka sig om fötterna.

– Vad är det ni inte klarar av? frågade Greger när han kom ut igen, doftande av raksprit.

– Du får detaljerna på stationen, sade Ivrgren.

De åkte under tystnad. Greger var på åskvädershumör. Det var samma visa varenda gång. Förra sommaren hade de hämtat honom med helikopter från Luleå när han fotvandrade i fjällen. Han hade löst fallet åt dem, men hade han fått åka helikopter tillbaka till fjälls? Nejdå, han hade fått sätta sig på tåget och åka till fjällstugan och när han äntligen kom fram hade

han så kort tid kvar av semestern att han bara hann fotvandera ner till järnvägen igen för att åka hem.

– Prata på nu då! sade Greger när han till sist satt bänkad bakom sitt skrivbord.

– Klockan åtta i morse hittade vi en man mördad i en lägenhet på söder, förklarade Olof Ivrgren. Den mördade heter Nils Andersson och han bodde tillfälligt där. Våningen tillhör direktör Jens Barnevik, du vet den där kände frimärkssamlaren. Andersson hade varit död i en halvtimme när vi fann honom. Han var nerstucken med kniv.

– Vad gjorde ni då? frågade Greger Persson.

– Vi ringde till direktör Barnevik. Han är i Göteborg och kongressar med andra frimärkssamlare. Där hade han varit i fyra dagar, sa han och det kollade vi upp med polisen därnere. Han hade faktiskt varit där hela tiden. Största anledningen till att han är där är att han vill sälja ett gammalt värdefullt frimärke. Den här

Nils Andersson var en gammal vän till honom. Han bodde i lägenheten under tiden han väntade på att komma in på sjukhus. Man skulle nämligen operera hans öron så att han fick hörseln tillbaka.

– Hur tror du att mordet gått till då? undrade Greger.

– Någon har dyrkat upp lägenhetsdörren. Troligen av en inbrottstjuv som var ute efter det här

värdefulla frimärket som fanns i ett kassaskåp i våningen. Andersson råkade nog vakna och se tjuven som blev skraj och högg ner honom med en morakniv. Han hade i alla fall inte rört kassaskåpet där frimärkena låg och inte stulit något annat i lägenheten heller, vad vi vet. Säkert vet vi först när Barnevik kommer hem med eftermiddagståget och ger oss en inventarieförteckning.

– Du är alltså bergsäker på att Jens Barnevik har alibi?

– Spiksäker! svarade Olof Ivgren. Det har kollats och dubbelkollats av kollegerna på västkusten. Han har varit på hotellet varje natt. Jag kollade också med inrikesflyget om någon med hans signalement flugit från Göteborg.

– Vem tillkallade polisen? frågade Persson.

– Evert Gran som bor i lägenheten bredvid. Han var på väg till jobbet då han fick höra en ringande väckarklocka. Dörren stod öppen. Därinne låg Andersson livlös på golvet. Så han anmälde genast vad han sett.

Greger Persson slog näven i bordsskivan så att det dånade.

– Menar du att du måste störa mig på min första semesterdag för sånt här! Varenda barnunge kan ju räkna ut vem mördaren är. Stick och haffa honom med detsamma innan han ger sig av!

Ivgren tänkte efter, sedan slogs han av den Lidnerska knäppen. Så gav han sig av för att gripa Evert. Gran påstod ju att han hört väckarklockan, men en döv – som ju Andersson var – ställer ingen klocka på ringning.

EDSVIK KONSTHALL

Öppettider Tisdag – Söndag kl 11.00 – 17.00
Entré 100 kr Pensionärer/studenten 80 kr Ungdom
(under 15 år) Fri entré

Tanter i tiden

16 april – 4 maj

Moa Andersson

Sedan jag började arbeta i hemtjänsten när jag var 20 år så har jag fascinerats av och beundrat de tanter jag mött. Jag har förbryllats av alla förutfattade meningar och rädslor som finns angående åldrande.

Konsthall Öst

Susanne Arwin

1995 föddes konstprojektet "DEN SVENSKA TANTEN" av konstnären Susanne Arwin från Växjö.

Projektet har sedan dess i stort sett levt ett självständigt liv och inspirerat många till olika uttryck.

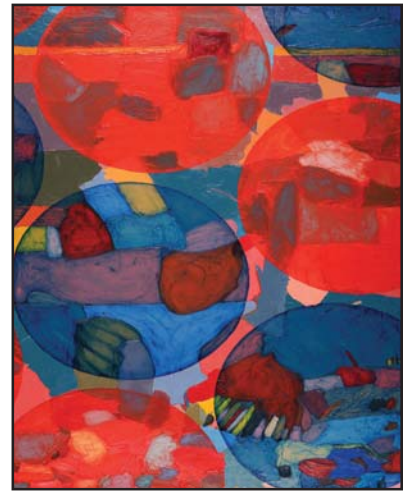
Konsthall Öst

Hortensia Duque 16 april–4 maj

Född 1955 och uppvuxen i Katalonien. Hon arbetar i en taschistisk tradition dvs ett måleri med kraftiga expressionistiska drag, där materialet får en framträdande plats och där konstnärens närvaro accentueras genom synliga penseldrag.

Konsthall Väst

Mediterranean Impressions – Turkish Glass Art 24 maj–8 juni

Ett historiskt äventyr i glas har startat vid medelhavet, ett område där orienten och västvärlden möts, interagerar, växer och fungerar tillsammans i en fristående identitet. Konsthall Väst

Akvarellsalong 28 juni–3 augusti

Akvarell tillhör en av de äldsta målarteknikerna som har blivit modern gen. En rik variation av tillvägagångssätt utlovas.

Konsthall Öst

World of Watercolours 12 juli–3 augusti

Då "Akwarell i tiden", "Akwarell idag" och "Akwarell i främsta ledet" blivit en sådan publiksuccé fortsätter Edsvik Konsthall med traditionen att visa samtida akvarellmåleri. En internationell utställning med ett tiotal akvarellister. Konsthall Väst

Sollentuna- konstnärer 14 juni–6 juli

Äntligen kan kommuninvånarna glädjas åt att se det bästa av vår tids stora Sollentunakonstnärer samlat på en utställning.

Konsthall Väst

